

A parancsnokok és szakszolgálatot ellátó közegek felelőssége és kötelmei a gépjármű szolgálatban

Honvédségünk fejlesztése során végre elérkeztünk a fejlődésnek ahhoz a fokához, amikor elmondhatjuk, hogy komoly, nagyszámú gépjárműállománnyal rendelkezünk.

A honvédség gépjárműi szükségletei meglehetősen nagyok és, hogy minden nehézséget leküzdve, sikerült a követelménynek eleget tennünk, azt kizárólag a dolgozó osztálynak a felszabadulás óta tanusított áldozatkészségének, Pártunk és Honvédségünk bölcs vezetőinek gondos előrelátásának köszönhetjük, akik a Honvédség gépesítését elsőrendű feladatuknak tűzték ki, magukévá téve azt a megcáfolhatatlan igazságot, mely szerint gépesítés nélkül a korszerű hadsereg el sem képzelhető.

Köztudomású, hogy a gépkocsi igen nagy értéket képvisel és nem a szórakozásnak olcsó eszköze, — s hogy egy előjáróm szavait idézzem, — nem „babszem”, hanem a költségvetésünk legjelentékenyebb tétele.

Joggal feltételezhetjük, hogy a gépjármű-állományunk fejlődésével lépést tart a szakszolgálatot ellátó közegek fejlődése is a szakismeretek elsajátítása terén. E feltevésünket még valószínűbbé teszi az a körülmény, hogy Néphadseregünk minden tagja politikai oktatásban is részesül, amely tudatosítja minden katonában annak szükségességét, hogy a közösség vagyónával kíméletesen bánjon és észszerűen gazdálkodjék.

A politikai oktatás folyamán megtanulhattuk, hogyan kell egy ütőképes Néphadsereget felépíteni, amely a béke megvédésére mindenkor készen áll, megtanultuk azt is, hogy kinek az áldozatkészsége segít bennünket ahhoz, hogy ezt a hadsereget korszerűen felszerelhesük.

De e körülmények ismerete még nem elegendő. A marxista-leninista tudomány csak akkor teremti meg a gyümölcseit, ha azt a gyakorlati élet minden megnyilvánulásában helyesen és észszerűen alkalmazzuk, kezdve katonai szakszolgálatunk legelső lépésétől: a gépkocsik rendeltetésszerű és a takarékoság szempontjainak figyelembevételével történő használatától egészen a szolgálattal kapcsolatos adminisztratív teendők lelkiismeretes ellátásáig.

Sajnos, szomorú tényként kell megállapítani, hogy a gépjárművek használata és kezelése terén — a számos oktatás és figyelmeztetés ellenére — még súlyos hibák tapasztalhatók.

Elérkezett a végső ideje annak, hogy a hibák sorozatát lezárjuk és azok végére — ha kell, kíméletlen kézzel és éllentmondást nem tűrő módon — pontot tegyünk.

Még most is találunk olyan magukról megfeledkezett bajtársakat, akik abban a nem is *téves*, hanem eléggé el nem ítéltető bűnös hitben élnek, hogy a gépkocsi saját kényelmi céljaiknak eszköze, amelyet lakásukról szolgálati helyükre való utazás céljából felelőtlenül használhatnak és amelyen hozzátartozóikat, feleségüket, gyermekeiket kocsikázthatják.

Ezek a bajtársak semmivel sem bizonyíthatják jobban azt a távolságot, amely őket a marxista-leninista elmélet alapján kiképzett Néphadseregtől elválasztják, mint éppen ezekkel a legyelemsértő cselekedeteikkel. Magatartásukkal egyébként azt is bizonyítják, hogy figyelmen kívül hagyták a Honvédelmi Miniszter Bajtárs körrendeletét, amelyben a szolgálati gépkocsik használatának módjait, pontosan és félreértést kizáró módon körvonalazta.

A második súlyos hibára is rá kell mutatni, amely a legtöbb súlyos baleset előidézője. Ez a hiba: a gyorsajtás.

Talán még most is van a bajtársak között olyan tiszt, vagy tiszthelyettes, aki nem tudja, hogy a szabálytalan és gyorsajtásért, valamint az ebből eredő balesetekért is, a gépjármű rangidős utasa — mint kocsiparancsnok — a gépkocsi-vezetővel egyaránt felelős.

Tudnia kell minden bajtársnak, hogy a legnagyobb sebességet feltüntető figyelmeztető tábla nem díszként van a szélvédő üvegre ráragasztva. E figyelmeztető tábla módot nyújt a kocsiparancsnoknak arra, hogy a gépkocsi megengedett legnagyobb sebességét ellenőrizze és ennek szigorú betartására a gépkocsi-vezetőt utasítsa, sőt ha kell, rászorítsa.

A harmadik — sajnos elég gyakran tapasztalt hiba — a gépkocsinak túlterhelése. E hiba alig kisebb az előbbinél.

A bajtársak nem számolnak azzal, hogy a négyszemélyes gépkocsinak öt személlyel, a tehergépkocsinak teherbírását meghaladó rakománnyal való megterhelése beláthatatlan károknak lehetnek előidézői, amelyek elsősorban is a gépkocsi időelőtti elhasználódásában nyilatkoznak meg. Ilyen szabálytalanságokat látva, önként felmerülhet bennünk az a gyanú, hogy a felelőtlen és lelkesmeretlen magatartást tanúsító személyek szándékosan akarnak a nép vagyonában kárt okozni. Ily eseteknek megtorlásánál a jövőben nem szabad kíméletet gyakorolni.

Sajnos, sokszor az is tapasztalható, hogy a gépjárművek karbantartását elhanyagolják, sőt egyes előljárók e munka

elvégzésére nem adják meg a lehetőséget. Így gyakran elmarad a feltétlenül szükséges olajcsere.

Nem mulaszthatom el, hogy ez alkalommal az egyik parancsnokságnál e téren tapasztalt súlyos mulasztásokat fel- említsem. Egy vadonatúj, 230.000 Ft értékű gépkocsit olaj nélkül találtak az ellenőrző közegek. Egy 100.000 Ft értéket is meghaladó gépkocsival az említett alakulat olajcsere nélkül 2500 km-t futott.

Mindkét gépkocsi csékély olajkészlete szemetes és üledé- kes volt. A hibát még súlyosabbá tette az, hogy e mulasztásokat Diesel-rendszerű gépkocsikon követték el, amelyeknek közis- merten nagyobb az olajszükséglete, mint a benzinüzemű gép- kocsiknak. Ez a súlyos kötelességmulasztás azt mutatja, hogy a gépkocsianyag felelősei szolgálatuk legelemibb követelmé- nyeinek sem tettek eleget, így nem is lehet csodálkozni azon, ha e mulasztást a szabálytalanságok egész sora követi, ami már ügyései beavatkozást igényel.

E tarthatatlan állapotok sürgős megszüntetését célozzák azok az előadások, melyek a hadtápkonferencián elhangzottak. Az előadások úgy voltak összeállítva, hogy azok a gépjármű- szolgálat minden részletét felöleljék a hallgatóknak pedig módot nyújtottak arra, hogy a meg nem értett részletekre vonatkozó kérdéseiket feltehessék.

Tisztában kell lennünk azzal is, hogy vannak oly mu- lasztások és kisebb jelentőségű szabálytalanságok, amelyek nem fegyelmetlenséggel, hanem a kiképzés hiányosságaival magyarázhatók.

Néphadseregünk és a nagy közösség féltve őrzött vagyo- nát ért kár szempontjából azonban közömbös, hogy a kár milyen okból eredt. A veszteség egyformán sújt bennünket. Eppen ezért feladatul tűztük ki magunk elé, hogy az összes gépjármű- anyag felelősök és szakközegek kiképzését fokozzuk, minőségét javítsuk és tökéletesebbé tegyük. Erre irányuló törekvésünket rövidesen megfelelő intézkedések fogják követni.

A bajtársaknak addig is elsőrendű kötelességük, hogy tudásukat növeljék és vasszöggyel követeljék meg minden tiszt- től, tiszthelyettestől és honvédtől, hogy a gépjárműanyaggal szakszerűen és kíméletesen bánjon. Ha a bajtársak ezt megteszik, akkor nem fogunk közúti gépjárműveket a terepen kinlódva cammogni látni és nem fogunk látni terepre épített, úgynevezett terepjáró gépkocsikat a közutakon versenytempóban száguldani.

A hadtápkonferencián elhangzott előadások folyamán fog- lalkoztunk szakszolgálatunk eddig talán még kevésbé ismert részleteivel és mindazokkal az újításokkal, amelyekkel e szolgál-

lat ellátását egyszerűbbé, könnyebbé, de eredményesebbé kívánjuk tenni.

Elvárjuk a bajtársaktól, hogy a gépjárműszolgálat terén jó munkát fognak végezni, oly jó és eredményes munkát, amellyel Pártunk és Hadseregünk vezetőinek meghálálhatjuk azt a segítséget és támogatást, amellyel lehetővé tették, hogy Néphadseregünk fejlődésének minden kellékét rendelkezésünkre bocsátották.

